

A Szentesi Járásbíróság az OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. (1066 Budapest, Mozsár u. 8. alatti) felperesnek – az Olsavszky Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Olsavszky Péter ügyvéd, 1052 Budapest, Semmelweis u. 4. 1/2.) által képviselt (szám alatti) alperessel szembeni kölcsön visszafizetése iránti perében meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 59.600,- (ötvenkilencezer-hatszáz) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Szentesi Járásbíróságnál írásban 3 példányban, vagy jegyzőkönyvbe mondás útján előterjeszhető fellebbezéssel lehet élni a Szegedi Törvényszékhez.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy lehetőségük van a fellebbezési eljárásban az elektronikus kapcsolattartást választani. Ebben az esetben fellebbezésüket írásban, elektronikus úton kell előterjeszteni.

A másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el a fellebbezést, ha

– ezt a fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérték,

– a fellebbezés csak a perköltséggel, a teljesítési határidővel kapcsolatos, továbbá, ha az ítélet indokolása ellen irányul és a fellebbező fél a fellebbezésben nem kérte tárgyalás tartását.

Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésben, akár a másodfokú bíróság felhívására, illetve a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

I N D O K O L Á S

Az alperes és az OTP Kereskedelmi Bank Nyrt. között 2008. március 21. napján személyi kölcsönszerződés jött létre. A szerződés szerint az OTP Bank Nyrt. az alperes rendelkezéséhez kötött hitelszámlához kapcsolódóan deviza alapú személyi kölcsönt nyújtott. A szerződéskötés napján érvényes OTP Bank által jegyzett devizavételi árfolyamot alapul véve a kölcsön összege 7.050,76,- CHF, 1.160.767,- Ft. A hitelkeret beállítási jutalék egyszeri 2,5%, de minimum összege 0,00,- CHF, amely fizetendő a kölcsön folyósításakor. Az ügyleti kamat mértéke évi 7,5%, amely fizetendő havonta a havi törlesztőrészletben. A kezelési költség az induló kölcsönösszeg évi 3%-a, melynek havi mértéke 0,25%, összege 17,63,- CHF. Fizetendő a havi törlesztőrészlettel együtt. A teljes hiteldíjmutató (THM) évi 16,74%. A havi rendszeres törlesztőrészlet összege 125,78,- CHF,

mely tartalmazza a tőke időarányos részét és a havi kezelési költséget. A kölcsön futamideje 84 hónap, a törlesztés kezdete 2008. április 15., a törlesztés vége 2015. március 15. A törlesztés esedékes havonta minden hó 15-én. A szerződésben rögzítésre került, hogy a kölcsönszerződés az OTP Bank Nyrt. mindenkor hatályos Általános Üzleti Szabályzatával, Személyi Kölcsön Üzletszabályzatával, valamint ennek elválaszthatatlan részét képező Személyi Kölcsön Hirdetményével együtt érvényes. Az adós a személyi kölcsön mindenkor törlesztőrészeit a kölcsön teljes kiegyenlítéséig a folyószámlájáról kérte kiegyenlíteni. Az alperes a személyi kölcsön folyósítását az általa megadott 5 különböző számlaszámra kérte kifizetni 5 különböző részletben. A szerződés szerint az adós tudomásul vette, hogy a törlesztőrészek megfizetése az OTP Bank devizaeladási árfolyamán Ft-ban történik. A szerződés szerint az adós a szerződés aláírásával tanúsítja, hogy az ezen szerződésen, a Személyi Kölcsön Üzletszabályzatban, továbbá a Személyi Kölcsön Hirdetményben foglaltakat megismerte, azt átvette és mindezeket magára nézve kötelezőnek fogadta el. A szerződés 1. számú mellékletét képezte a Központi Hitelinformációs Rendszerről szóló tájékoztató, melyet az alperes aláírt.

A szerződéskötés idején hatályban volt Személyi Kölcsön Üzletszabályzat tartalmazta a hiteldíj, a késedelmi kamat, a teljes hiteldíjmutató fogalmát, számításának képletét. Ezen Üzletszabályzat 5.1. pontja szerint a 2007. január 01-jét követően megkötött szerződések esetében a késedelmi kamat mértéke: a tőketartozás késedelme esetén a késedelem időszaka alatt a mindenkor érvényes hiteldíj + a késedelem időszakában a Ptk. 301.§ (2) bekezdése szerinti kamatmérték együttes összegének megfelelő mértékű, de legalább a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező nagyságú késedelmi kamatot tartozik megfizetni az adós. A hiteldíj megfizetésének késedelme esetén a késedelmi kamat a késedelem időszaka alatt a mindenkor érvényes ügyleti kamat mérték, kezelési költség, + a késedelem időszakában a Ptk. 301.§ (2) bekezdése szerinti kamatmérték együttes összege, de legalább a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mérték. A késedelmi kamatra vonatkozó jogszabályok módosulása következtében automatikusan változik a bank által felszámított késedelmi kamat mértéke.

Az 5.2. pont szerint azoknak az adósoknak, akik a szerződésben vállalt, illetve esetlegesen módosult fizetési kötelezettségeiknek esedékességkor nem tesznek eleget, a bank a hátralék rendezése érdekében felszólító levelet küld, illetve telefonos megkeresés útján szólítja fel az adósokat a hátralék rendezésére. A felszólítás eredménytelensége esetén a bank jogosult a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondani. A jogkövetkezmények alkalmazásáról a bank az adóstársakat értesíti. A bank a hátralékos tartozások folyamatos kezeléséért, figyeléséért a felszólítással kapcsolatos tevékenységéért (kiküldött levél, illetve telefonos híváskezdeményezés útján) a Hirdetményben meghatározott mértékű hátralékos tartozásokkal kapcsolatos banki tevékenység költsége (monitoring tevékenység költsége) számít fel. Felmondó levél küldésekor a Hirdetményben meghatározott mértékű levelezési költség kerül felszámításra.

A 6.1. pont többek között akként rendelkezik, hogy a bank a kölcsönszerződést jogosult azonnali hatállyal felmondani és a fennálló kölcsöntartozás egyösszegű visszafizetését követelni, ha az adós a kölcsönszerződésben foglalt bármely kötelezettségének nem tesz eleget. A 6.2. pont szerint a kölcsönszerződés felmondása, illetve a kölcsönszerződés lejáratára esetén az adós még fennálló teljes tartozása azonnal és egy összegben esedékessé válik. A 6.3. pont szerint amennyiben a devizaalapú személyi kölcsön az OTP Bank Nyrt. által felmondásra és értékesítésre kerül, a követelés Ft értéke az értékesítés napján érvényes OTP devizavételi árfolyamon kerül meghatározásra. Az értékesítést követően a követelés Ft-ban lesz nyilvántartva és a visszafizetést is Ft-ban kell teljesíteni.

A 2008. március 03-tól hatályos OTP Bank Személyi Kölcsön Hirdetmény szerint a monitoring

tevékenység költsége 6,00,- CHF, fizetendő a késelembesés napján havonta.

Az alperes és az OTP Bank Nyrt. 2009. szeptember 30. napján a személyi kölcsönszerződést módosította és a szerződésben rögzítésre került, hogy az adós teljes tartozása 2009. szeptember 30. napján 6.614,66,- CHF, mely tartalmazza a számlán lévő hátralékot, valamint ennek 2009. október 15-ig felmerülő késedelmi kamatát is. Megállapodtak, hogy az adós a fennálló tartozását 2009. október 15. napjától kezdődően összesen 6 hónapon keresztül az alábbi feltételek szerint köteles fizetni: a fenti időtartam (a továbbiakban törlesztésfüggesztés) alatt fizetendő fix havi rendszeres törlesztőrészlet összege 20.000,- Ft. Az adós tudomásul vette, hogy a törlesztésfüggesztés, valamint a prolongáció időtartamával a futamidő meghosszabbításra kerül. A törlesztésfüggesztés időtartama alatt az adós a fenti Ft-ban meghatározott törlesztőrészletet köteles megfizetni az eredeti kölcsönszerződés szerinti ügylet devizanemétől függetlenül. A fenti forintösszeg megfizetése esetén az OTP Bank által az esedékességet megelőző napon jegyzett utolsó devizaeladási árfolyamon kerül lekönyvelésre, amennyiben a megfizetés az esedékesség napján történik a törlesztési számláról történő beszedéssel. Az adós tudomásul vette, hogy a törlesztésfüggesztés időtartama alatt bekövetkező esetleges kamat és/vagy kezelési költség és/vagy eladási árfolyamváltozások érvényre jutnak, de nem változtatják meg a fix Ft törlesztőrészlet összegét. Ennek következtében az esedékes fix törlesztőrészletben hiteldíjra és tőketörlesztésre fordítandó összeg aránya változhat. Amennyiben a fix törlesztőrészlet csak a hiteldíj egy részének a megfizetésére elegendő, a hiteldíjnak a ki nem egyenlített része a kölcsöntőke összegét növeli. Az adós tudomásul vette továbbá, hogy a szerződés aláírásakor fennálló hátralékos tartozása kérésének megfelelően 2009. október 15. napján hozzáadásra kerül a fennálló tőketartozáshoz és eddig az időpontig a bank jogosult arra az Üzletszabályzatban meghatározott mértékű késedelmi kamatot felszámítani. A szerződés 3. pontja szerint 2010. április 15. napjától kezdődő hatállyal az adós várhatóan 152,84,- CHF törlesztőrészletet köteles megfizetni a 4. pont szerinti kölcsönlejárati időpontig. Ennek pontos összegéről a törlesztésfüggesztés lejártát követően a bank írásban tájékoztatja az adóst. Ft-ban fix devizaalapú személyi kölcsönszerződés esetén a futamidő kezdetétől a szerződésmódosítás időpontjáig bekövetkezett esetleges kamat és/vagy kezelési költség és/vagy eladási árfolyamváltozások fenti törlesztőrészletben érvényesítésre kerültek. A szerződés 4. pontja szerint a kölcsön hátralévő futamideje a szerződésmódosítás időpontját követően 77 hónap, a kölcsön lejáratára 2016. március 15. napja. Rögzítették, hogy a szerződésmódosítás a 11735043-98019200-23485766 számú szerződés elválaszthatatlan részét képezi. A szerződés módosítással nem érintett minden egyéb kérdés tekintetében a kölcsönszerződésben hatályos Hirdetményben és Üzletszabályzatban leírtak az irányadók. Az adós kijelentette, hogy a szerződésmódosítást elolvasta, azt megértette és mint akaratával mindenben egyezőt jóváhagyólag írta alá és egy példányt átvett. Ugyanezen a napon az alperes aláírta a kölcsönszerződés kiegészítését, amelyben a bank tájékoztatta arról, hogy milyen esetekben jogosult a szerződést egyoldalúan módosítani. Valamint tudomásul vette a Központi Hitelinformációs Rendszerről szóló tájékoztatást.

Az OTP Bank Nyrt. a 2010. január 07-én kelt levelével a kölcsönszerződést a Ptk. 525.§ (1) bekezdés e) pontja alapján 2010. január 22. napjára felmondta arra hivatkozással, hogy sorozatos megkeresései ellenére 474,13,- CHF hátralékos tartozását az alperes a megadott határidőig nem rendezte. Felszólította az alperest, hogy a felmondási idő lejártáig rendezze a tartozását, amennyiben ennek nem tesz eleget, a követelést érvényesíteni fogja. Az alperes hitelszámlájának egyenlege az értesítés időpontjában 6.873,73,- CHF és járulékai.

Az OTP Bank Nyrt. a 2010. február 12. napján kelt levelében tájékoztatta az alperest, hogy az alperessel részletesen meghatározott követelését, valamint annak valamennyi múltban felmerült és jövőben esedékessé váló kamatát és járulékát a felperesre engedményezte. A követelés összege 2010. február 12. napján:

Megnevezés	Összeg (CHF)	Összeg (HUF)
tőke	6.502,98,-	1.191.671,-
kamat	377,84,-	69.239,-
késedelmi kamat	12,93,-	2.369,-
költség és egyéb járulék	95,12,-	17.431,-
összesen	6.988,87,-	1.280.710,-

A felperes a 2010. március 03. napján kelt levelében értesítette az alperest az engedményezésről és arról, hogy a fennálló követelés összege az engedményezéskor 1.280.710,- Ft, a követelés fenti Ft értéke devizakövetelés esetén az engedményezés napján érvényes OTP devizavételi árfolyamon került meghatározásra. Tartozásának megfizetését engedményezett devizakövetelés esetén a kiegyenlítéskor érvényes OTP devizaeladási árfolyamon kell teljesíteni. Felhívta az alperest, hogy a tartozását fizesse meg.

Az alperes a 2015. június hónap 12. napján kelt iratában kérte, hogy a felperes a 2014. évi XL. törvény 7.§ (2) bekezdése alapján az elszámolást küldje meg részére.

Az OTP Bank Nyrt. a 2015. április 16. napján kelt elszámolásában tájékoztatta az alperest, hogy az engedményezés időpontjáig (2010. február 12.) megállapított tisztességtelenül felszámított összeg: 332,44,- CHF.

A felperes a 2015. június hónap 19. napján kelt levelében tájékoztatta az alperest, hogy az engedményezés időpontjával elkészített elszámolás eredményeképpen megállapított tisztességtelenül felszámított összeg 332,44,- CHF, ez alapján a tisztességtelenül felszámított összegből a tartozásra elszámolt összeg 117.210,- Ft. Az elszámolás eredményeképpen keletkezett elszámolandó összeggel csökkentették a tartozást. Az elszámolás következtében a tartozása 2015. június hónap 18. napon:

Megnevezés	Összeg (Ft)
tőke	1.191.671,-
ügyleti kamat	69.239,-
késedelmi kamat	722.678,-
költség és egyéb járulék	0,-
összesen	1.983.588,-

Az elszámolást az alperes 2015. június hónap 29. napján vette át, panaszt nem terjesztett elő.

Az eltelt idő alatt az alperes a tartozását nem fizette meg.

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetet terjesztett elő és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.191.671,- Ft tőke és ennek 2016. június hónap 03. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, amelynek mértéke évi 14,25% ügyleti kamat és a Ptk. 301.§ (3) bekezdése szerinti késedelmi kamat együttes összege, valamint 69.239,- Ft 2008. március 21-től 2010. február 12-ig lejárt ügyleti kamat és ennek 2016. május 06. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat, amelynek mértéke évi 14,25% ügyleti kamat együttes összege, 921.529,- Ft

2008. március 21-től 2016. június 02-ig lejárt késedelmi kamat és ennek 2016. június 03. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat, amelynek mértéke évi 14,25% ügyleti kamat együttes összege, valamint 35.750,- Ft közjegyzői eljárási díj, 29.792,- Ft ügyvédi munkadíj, valamint 35.800,- Ft eljárási illeték megfizetésére. Előadta, hogy az OTP és Kereskedelmi Bank Nyrt., valamint az alperes között 2008. március 21-én személyi kölcsönszerződés jött létre 1.160.767,- Ft kölcsönösszegre 84 hónap futamidőre. A kölcsönt az alperes igénybe vette, azonban a törlesztési kötelezettségét megszegte. A felek a kölcsönszerződést 2009. szeptember 30-án módosították 74 hónapos időtartamra. A felperes jogelődje a kölcsönszerződést 2010. január 07. napján felmondta, a felmondás ajánlott küldeményként került az alperes részére megküldésre, azt az Üzletszabályzat alapján kézbesítettnek kell tekinteni. A követelést az OTP és Kereskedelmi Bank Nyrt. 2010. február 12-én a felperesre engedményezte. A tőketartozás, az ügyleti kamat, a hiteldíj, valamint az egyéb díjak, jutalékok, költségek jogalapjáról a szerződések, a jogelőd Általános Üzletszabályzata, a Személyi Kölcsön Üzletszabályzata, valamint a hitelkihelyezéskor hatályos Hirdetménye és a Kölcsön Felmondáskori Hirdetménye rendelkezik. Az alperes a szerződések aláírásával elismerte, hogy megismerte és magára nézve kötelezőnek fogadta el a szerződésben, az Üzletszabályzatokban és a Kölcsönhirdetményekben foglaltakat. Az alperes több alkalommal kötött részletfizetési megállapodást, amelyben a fennálló lejárt tartozását elismerte és vállalta a részletfizetést. Ezt azonban minden esetben megszegte, így ezek a megállapodások a felperes részéről felmondásra kerültek. A Ptk. 242.§ (1) bekezdése alapján amennyiben az alperes a tartozását vitatja, a bizonyítási teher az alperest terheli. A szerződés megkötésének időpontjában hatályos 1996. évi CXII. törvény (régi Hpt.) 210.§ (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen megjelölésre kerültek a kamatok, díjak és minden egyéb költség és feltétel, ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségeket. Az Üzletszabályzat, Általános Üzletszabályzat és a vonatkozó Hirdetmények a felperesi jogelőd bankfőkönyveiben kifüggesztésre kerültek és internetes honlapján ugyancsak közzétételre kerültek, így az alperes számára megismerhető volt. Az alperes az aláírásával elismerte, hogy a bank Személyi Kölcsön Üzletszabályzatában, Személyi Kölcsön Hirdetményében foglaltakat megismerte, átvette és mindezeket magára nézve kötelezőnek fogadta el. Az Üzletszabályzat a régi Ptk. 205/B.§ értelmében a szerződés részévé vált. A kölcsönszerződés pontosan tartalmazza a kölcsön feltételeit: annak összegét, a devizanemet, a kamatlábat, díjakat, költségeket, az éves, %-ban kifejezett teljes hiteldíjmutatót. A hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb esetleges költségek meghatározását és összegét, vagy ha ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, %-ban kifejezett értékét, azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amely esetben a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást, a törlesztőrészek számát, összegét, a törlesztési időpontokat, a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését. Az Üzletszabályzat a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdésében foglalt valamennyi kötelező tartalmi elemet tartalmazza, ezáltal a felek megállapodását is teljes körűen.

Az alperes kérte a felperes keresetének az elutasítását, azt mind jogalap, mind az összeg tekintetében vitatta. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest a perköltség megfizetésére akként, hogy a perköltséget a felperes jogi képviselőjének a számlájára legyen köteles átutalni a felperes, a megállapított ügyvédi díj közvetlenül az alperes jogi képviselőjét ellátó irodát illesse.

Elsődlegesen hivatkozott arra, hogy nincs határozott kereseti kérelem, ami van, az is iratellenes. A felperes a tartozás összege tekintetében csupán tényállítást tett. Az alperes részére megküldött iratok között nincs joghatályosan közölt felmondó nyilatkozat, ami tartalmazná azt az összeget, ami a követelés alapját képezi. Nem bizonyított, hogy ténylegesen megtörtént a felmondás közzétevése az alperessel és a követelés összege egy összegben lejárttá vált. Ennek azért van jelentősége, mert a

felperes ezen egyösszegű követeléséből számítja a kamatokat és a kezdő időpont (felmondás) ismerete, bizonyítottsága nélkül ezek az értékek értelmezhetetlenek. Hivatkozott arra, hogy a késedelmi kamatot csak a lejárt tőke, illetve lejárt kamat után lehet követelni, a késedelmi kamat után nem és ezt a Személyi Kölcsön Üzletszabályzat 5. pontja sem teszi lehetővé. A felperes által végzett kimutatások átláthatatlanok, az F/4. alatt csatolt kimutatás szerint az engedményezéskor az adós tartozása 1.280.710,- Ft, míg az engedményezés időpontjától induló kimutatás szerint már 1.286.716,- Ft. Sem a csatolt Hirdetmény, sem az Üzletszabályzat nem tartalmaz érthető, könnyen követhető módszert arra vonatkozóan, hogy az árfolyamváltozás és az egyes költségek, járulékok számítása milyen módon történik. E vonatkozásban a bizonyítási teher a felperest terheli. A felperes által hivatkozott részletfizetési megállapodás egyik példányát sem írta alá az alperes. Vagyis az alperes egy esetben sem ismerte el tartozását a felperes felé. Érvénytelenségi kifogást terjesztett elő, hivatkozott arra, hogy a perbeli szerződés semmisségi okot tartalmaz, amely a teljes szerződés semmisségét eredményezi. A felperesi jogelőd nem tett eleget a Hpt. 203.§ (6), (7) bekezdésében foglaltaknak, a devizahitel szerződés megkötésekor nem tárta fel az ügyfelet érintő kockázatot és a kockázatfeltárás tényét az alperes aláírásával nem igazolta. Az alperes által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat hiánya miatt a régi Ptk. 209.§ (2) bekezdése alapján a szerződés semmis, mivel a főszolgáltatást meghatározó feltételről van szó. A szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető, ezért az egészében semmis a Ptk. 239.§ (2) bekezdésére is figyelemmel. A szerződés nem tartalmazza a valós teljes hiteldíjmutatót, a Magyar Nemzeti Bank THM-kalkulátorával elvégzett számítások alapján a THM mértéke 14,39%, azaz 1,85%-kal alacsonyabb, mint a szerződésben meghatározott. Ebből arra lehet következtetni, hogy a kölcsönszerződésben nincs feltüntetve minden költség, azaz rejtett költségeket tartalmaz. Hivatkozott arra, hogy a THM legfontosabb funkciója, hogy biztosítsa az egyes hiteltermékek összehasonlíthatóságát. A szerződés szerint a havi rendszeres törlesztőrészlet összege 125,78,- CHF, amely tartalmazza a tőke időarányos részét és a havi kezelési költséget. A szerződésben nem szerepel, hogy a 125,78,- CHF törlesztőrészlet tartalmazza a kamatot. A THM fogalmát és kiszámítását a 41/1997. (III. 05.) Kormányrendelet, majd ezt követően a 82/2010. (III. 25.) Kormányrendelet szabályozza. Az érvényes jogszabályok szerinti képletbe történő szerződésben foglalt adatok helyettesítésével megállapítható, hogy a szerződésbe foglalt 16,74%-os THM értéke nem valós, mert ezzel az értékkel számolva nem biztosítható az egyenlet két oldalának egyenlősége. Amennyiben a 16,74%-os THM mégis valós, úgy további rejtett költségek vannak a szerződésben. A THM értékének pontosnak kell lennie, de ennek a szerződés nem felel meg, így a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b), c) pontjába ütközik.

A szerződés szerint az Általános Üzletszabályzattal, Személyi Kölcsön Üzletszabályzattal és Hirdetménnyel érvényes, ami nem felel meg a Hpt. azon követelményének, hogy az összes THM számítása során figyelembe veendő és figyelembe nem vett költség feltüntetését a szerződésben kívánja meg (Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pont). A szerződés nem felel meg a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjának sem, mivel az összes költség közül csak az egyszeri hitelkeret beállítási jutalékot (1,95% tartalmazza), nem lehet tudni például, hogy milyen költséget jelent az úgynevezett mon. tev költség, amelyet a felperesi jogelőd CHF-ban tartott nyilván és számolt fel alperesnek. Hivatkozott arra, hogy amennyiben a bíróság megállapítja, hogy a perbeli szerződés létrejött, érvényes, joghatás kiváltására alkalmas, a felperes keresete összecszerúségében nem bizonyított. A felmondás a szerződést a jövőre nézve megszünteti (Ptk. 321.§), így megszünt szerződés esetén nincs lehetőség a szerződés rendelkezéseit alkalmazni. Vagyis felperes részére éves 14,25 ügyleti + meg nem határozott késedelmi kamat alkalmazására nincs lehetőség. A szerződés felmondása után a késedelem fogalmilag kizárt, hiszen a szerződés megszűnt, az időmúlás révén bekövetkező pénzromlás miatt felperest a jegybanki alapkamat illeti meg. Kérte, hogy elsőrendű hivatkozása elutasítása esetén a bíróság az általa fizetendő összeget ekképpen mérsékelje.

A bíróság álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a felperes jogelődje és az alperes között az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződés jött létre. Az így megkötött szerződés devizalapú kölcsönszerződés volt. A bíróság a rPtk. 205. § (2) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy a Személyi Kölcsön Üzletszabályzat, valamint a Személyi Kölcsön Hirdetmény a szerződés részévé vált-e, mivel a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben kell megállapodniuk. A 2008. március 21. napján kelt személyi kölcsönszerződésben rögzítésre került, hogy az adós az aláírásával tanúsítja, hogy ezen szerződésben, a Személyi Kölcsön Üzletszabályzatában, továbbá a Személyi Kölcsön Hirdetményben foglaltakat megismerte, azt átvette és mindezeket magára nézve kötelezőnek fogadta el. A szerződést mindkét szerződő fél aláírta. Mindebből megállapítható, hogy az Üzletszabályzat, továbbá a Hirdetmény a szerződés részévé vált, mivel azt az alperes az aláírásával tanúsította, hogy megismerte és magára nézve kötelezőnek elfogadta. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte a bizonyítási teher a vonatkozásban, hogy a szerződésben rögzítettekkel ellentétben az Üzletszabályzatot, Hirdetményt nem ismerhette meg és az nem vált a szerződés részévé, erre irányuló bizonyítási indítványt azonban nem terjesztett elő. Az alperes által a szerződésben rögzített megismerést tartalmazó nyilatkozat alapján megállapítható, hogy a Személyi Kölcsön Üzletszabályzat, valamint a Személyi Kölcsön Hirdetmény a szerződés részévé vált, így együttesen alkotják a felek megállapodását.

A szerződéskötéskor hatályban volt 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 213. § (1) bekezdése szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza:

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,
- e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,
- f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint
- g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

(2) bekezdése szerint a fogyasztási kölcsönszerződésre vonatkozó szabályoktól a fogyasztó hátrányára eltérő szerződési kikötés semmis.

(3) bekezdése szerint a szerződés semmisségére csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

(4) bekezdése szerint a hitelező köteles a fogyasztót a fogyasztási kölcsönszerződés megkötésekor minden olyan szerződési feltételről tájékoztatni, amely jogszabály alapján válik a szerződés részévé.

A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli szerződés érvényesen létrejött-e. A személyi kölcsönszerződés és a Személyi Kölcsön Üzletszabályzat, valamint a Személyi Kölcsön Hirdetmény egységes egészt alkot és együtt vizsgálandó. A személyi kölcsönszerződésben a teljes hiteldíjmutatót évi 16,74%-ban határozták meg.

A régi Hpt. 212. § (1), (3) bekezdése értelmében a fogyasztási lakossági kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell a külön jogszabály alapján megállapított éves, %-ban kifejezett teljes hiteldíjmutatót. A teljes hiteldíj tartalmazza a kamatokat, folyósítási jutalékokat és minden egyéb költséget, azaz a fogyasztó által kölcsönért fizetendő terhelést. A kölcsönszerződés a teljes hiteldíjmutató %-os mértékét tartalmazza. A kölcsönszerződés rögzíti az ügyleti kamat mértékét évi 7,5%-ban, a kezelési költség mértékét, amely az induló kölcsönösszeg évi 3%-a, melynek havi mértéke 0,25%, összege 17,63,- CHF, a havi rendszeres törlesztőrészlet összegét pedig 125,78,-

CHF-ben határozta meg. A szerződéskötéskor hatályban volt Személyi Kölcsön Üzletszabályzat 3. pontja rögzíti a teljes hiteldíjmutató fogalmát, azaz, hogy a teljes hiteldíjmutató az a belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és hiteldíj egyenlő az ügyfél által a hitel kifolyósításáig bezárólag a kölcsönrel kapcsolatban fizetett összes költséggel csökkentett kölcsönösszeggel. A teljes hiteldíjmutató értéke nem tükrözi a hitel kamatkockázatát. Devizaalapú kölcsön esetén a THM meghatározása a forintfizetések alapján történik a Hirdetményben meghatározott napon érvényes OTP devizaárfolyamon. Devizaalapú kölcsön esetén a THM nem tükrözi a kölcsön árfolyamkockázatát. Tartalmazza a teljes hiteldíjmutató kiszámításának a képletét. Külön rögzíti, hogy a teljes hiteldíjmutató meghatározásánál az alábbi hiteldíjak kerültek figyelembe vételre: kamat, kezelési költség és hitelkeret beállítási jutalék. Rögzítésre került, hogy a Hirdetményben meghatározott további díj és költségtételek – hitelbírálati díj, szüneteltetési díj, ügyintézési díj, ütemezési díj, levelezési költség, monitoring tevékenység költsége – a THM meghatározásánál nem kerültek figyelembe vételre. A szerződés és az Üzletszabályzat tehát a szükséges mértékben tartalmazza a teljes hiteldíjmutató fogalmát, a kiszámításához szükséges adatokat és a képletet is. A fentiek alapján a szerződés a THM-et a rHpt. és a szerződéskötéskor hatályban volt 41/1997. (III. 05.) Kormányrendelet 8.§, 9.§, 10.§-nak.

A szerződés részévé vált az Üzletszabályzat, valamint a Hirdetmény, így a kölcsönszerződéssel együtt ezek tartalmazzák a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, %-ban kifejezett értékét is. A Hirdetmény kifejezetten tartalmazza a II. A személyi kölcsöndíj és költségtételei címszó alatt a szüneteltetési díj, ügyintézési díj, átütemezési díj, szerződésmódosítási díj, levelezési költség, hátralékos tartozásokkal kapcsolatos banki tevékenység költsége, monitoring tevékenység költséget. Mindebből megállapítható, hogy a szerződés a rHpt. 213.§ c) pontja alapján sem minősül semmissnek.

A felperes a bíróság felhívása ellenére sem csatolta a devizaalapú szerződésre vonatkozó kockázatfeltáró nyilatkozatot, amelyet a régi Hpt. 203.§ (6), (7) bekezdése írt elő. A 6/2013. PJE. határozat indokolásának II/3. pontja rögzíti, hogy a hitelező köteles tájékoztatást nyújtani, kockázatfeltárást végezni megállapításairól és az ügyfelet érintő kockázatokról az ügyfélnek tájékoztatást adni. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztásához a jogalkotó külön szerződéses szankciót nem fűzött, de a lehetséges kockázatokra is kiterjedő tájékoztatás hiánya az együtműködési kötelezettség megszegéseként értékelhető.

A 2/2014. PJE. határozat 1. pontja alapján az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás elmaradása miatt a szerződés tisztességtelennek minősül, mivel tájékoztatás hiányában a fogyasztó semmilyen árfolyamkockázattal nem számolhatott. Ez a szerződés teljes érvénytelenségét okozza, így a szerződés devizaalapú helyett forintalapú kölcsönszerződésnek lesz tekinthető. Miután a kölcsönszerződés devizaalapja megdőlt, úgy kell tekinteni, mintha eredetileg is forintalapúként kötötték volna meg. És ennek figyelembe vételével kell a tartozást megállapítani akként, hogy a tartozás tőkeösszegének a ténylegesen folyósított forintösszeget kell tekinteni, ügyleti kamatként pedig a szerződésbe kikötött kamatfelár alapul vételével megállapított piaci forintkamatot kell alkalmazni. Ennek hiányában a szerződésben meghatározott ügyleti kamatból ki kell vonni a szerződéskötés napján a szerződésben kiírt pénznemként meghatározott devizanemre irányadó pénzügyi kamat mértékét. Az így képzett kamatfelarat kell hozzáadni a szerződéskötés napján a Ft-ra irányadó pénzügyi kamat mértékéhez.

Megállapítható tehát, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás hiánya miatt a szerződés tisztességtelen és érvénytelen.

A bíróság felhívása ellenére a felperes nem igazolta, hogy a felmondás hatályosult, azaz a

felmondás az alperes részére szabályszerűen kézbesítésre került. Jogszerű felmondás hiányában a kölcsönszerződés nem szűnt meg és a tartozás sem vált egy összegben lejárttá és esedékessé. A felmondás időpontjának ismerete nélkül nem számítható ki a késedelmi kamat mértéke sem, hiszen a késedelmi kamat kezdő időpontja a jogszerű felmondáshoz kapcsolódik. Jogszerű felmondás hiányában nem számítható ki az alperes tartozásának összege, vagyis a felperes a követelése összegét nem tudta bizonyítani, így a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A felperes hivatkozott arra, hogy az alperessel többször részletfizetési megállapodást kötött, amelyet az alperes megszegett, mivel a részletfizetési megállapodásban írt határidővel és összegben a törlesztőrészeket nem fizette meg. Az alperes tagadta, hogy a felperessel részletfizetési megállapodást kötött.

A bíróság felhívta a felperest, hogy csatolja az alperes által aláírt részletfizetési megállapodást, mivel a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítási teher a felperest terhelte. Ennek a felhívás ellenére a felperes nem tett eleget, így nem bizonyította, hogy részletfizetési megállapodást kötött volna bármikor az alperessel és a részletfizetés következtében a tartozás a Ptk. 242.§ (1) bekezdése alapján az alperes által elismertnek minősülne.

A bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a perköltség megfizetésére. A bíróság elutasította az alperes azon indítványát, hogy a perköltséget közvetlenül a jogi képviselő részére fizessék meg, mivel a peres eljárás során az alperes válik jogosítottá és kötelezetté, így perköltség is az alperest illeti.

Szentes, 2017. január 11.

Özéné dr. Hajdu Mária s.k.
b í r ó

A kiadmány hitelül: